4. ἁμαρτάνω, chybiam, *Aor.* ἥμαρτον, *Fut.* ἁμαρτήσομαι, *Pf.* ἡμάρτηκα.

Aor. II. epic. ἤμβροτον (obok ἥμαρτον) przez *Metath.* (§. 113.). Przechylenie *α* w *ο*, i wtrącenie *β* (§. 22. Uw. 1.), tudzież zmianę aspiracyi, jak w ἄλτο od ἅλλομαι.

5. ἀπεχθάνομαι, jestem nienawidzony, *Aor.* ἀπηχθόμην (poet. ἠχθόμην), *Fut.* ἀπεχθήσομαι, *Pf.* ἀπήχθημαι, jestem znienawidzony. — *Praes* ἔχθω, nienawidzę, jest poet.

6. αὐξάνω, αὔξω, pomnażam, *Fut* αὐξήσω, *Aor.* ηὔξησα, *Med.* i *Pass.* powiększam się, *Pf.* ηὔξημαι, *Fut.* αὐξήσομαι, *Aor.* ηὐξήθην.

7. βλαστάνω, wypuszczam (o roślinach), *Aor.* ἔβλαστον, *Fut.* βλαστήσω, *Pf.* ἐβλάστηκα.

8. δαρθάνω, śpię, *Aor.* ἔδαρθον (poet. także ἔδραθον §. 113.), *Fut.* δαρθήσομαι, *Pf.* δεδάρθηκα, *Aor.* κατεδάρθην.

9. ἐριδαίνω, spieram się, epic., *Aor.* ἐριδήσασθαι Hom.

10. ἐρυθαίνω (hom.), czerwienię, *Fut.* ἐρυθήσω. — Hom. ma też formę ἐρεύθω, ἐρεῦσαι.

11. κερδαίνω, zyskuję, u Att. forennie: *Fut.* κερδανῶ itd.; ale ion. i późn. κερδήσομαι, ἐκέρδησα (Herod. ma κερδήσεσθαι, ἐκέρδησαν obok κερδανέομεν); *Pf. Act.* §. 109. 3.

12. κιχάνω i κιχάνομαι, dostępuję czego, znajduję (poet.), *Aor.* ἔκιχον, *Fut.* κιχήσομαι (tyle tylko u poet. Att.). U Epik. ἐκιχήσατο; *Impf.* ἐκίχεις (ΚΙΧΕΩ), *Aor.* ἐκίχημεν, ἐκιχήτην, κιχῆναι, *Conj.* κιχείω, *Opt.* κιχείην, *Part.* κιχείς i *Med.* κιχήμενος (§. 93.).

13. οἰδάνω, οἰδαίνω (także οἰδάω, οἰδέω), puchnę, *Fut.* οἰδήσω.

14. ὀλισθάνω (-αίνω nieatt.), ślizgam się, upadam, *Aor.* ὤλισθον, *Fut.* ὀλισθήσω, *Pf.* ὠλίσθηκα. (*Aor. I.* ὠλίσθησα późn.)

15. ὀσφραίνομαι, wącham, *Aor.* ὠσφρόμην, *Fut.* ὀσφρήσομαι. (*Praes.* ὀσφρᾶσθαι, rzadka forma att.; *Aor.* ὠσφρησάμην i ὀσφρανθῆναι późn.; — ὄσφραντο ion. §. 111. II.)

16. ὀφλισκάνω, winienem (ma podw. wzmocnienie: ισκ i αν), *Aor.* ὤφλον, *Fut.* ὀφλήσω, *Pf.* ὤφληκα.

Aor. I. ὀφλῆσαι późn.; — ὤφλεε u Herod. zam. ὤφλε.

b) αν przydaje się, a przed spółgłoską charakterystyczną czystego Źródłosłowu wtrąca się ν.

Uwaga. Krótka samogłoska w środku czystego Źródłosłowu przedłuża się w Czasowaniu. Wyjmuje się μανθάνω.

17. ἀνδάνω, podobam się (ion. i poet), *Impf.* ἐάνδανον Herod. (ἐήνδανον i ἤνδανον Hom.), *Aor.* ἔαδον Herod. (ἄδον Hom.), *Inf.* ἀδεῖν, *Pf.* ἔαδα, *Fut.* ἀδήσω. — Aug. §. 83. II. Uw. I. — Theocr. ma ἔαδε; Hom. *Aor.* εὔαδον t. j. ἔϝαδον.

18. ἐρυγγάνω (zam. ἐρυ-ν-γάνω), *ructor*, rzygam, *Aor.* ἤρυγον, *Fut.* ἐρεύξομαι.

Praes. ἐρεύγομαι u Hom., Herod. i nieatt. aut.; u ostatnich też ἠρευξάμην.

19. θιγγάνω, dotykam, *Aor.* ἔθιγον, *Fut.* θίξομαι.